

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4To/5/2012
Identifikačné číslo spisu:	5007010011
Dátum vydania rozhodnutia:	04.12.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:5007010011.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na verejnom zasadnutí 4. decembra 2012, v trestnej veci obžalovaného S. E. pre trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 4 písm. a/, ods. 5 písm. d/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 03. mája 2012, sp. zn. 7 T 2/2007,

rozhodol:

Podľa § 256 Tr. por. odvolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu Žilina z 03. mája 2012, sp. zn. 7 T 2/2007, bol obžalovaný S. E. podľa § 226 písm. c/ Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 oslobodený spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici z 27. decembra 2005, sp. zn. Kv 63/05, podľa ktorej sa mal dopustiť trestného činu nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/, ods. 4 písm. a/, ods. 5 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

obvinení S. E., F. E., R. U. a H. F., po predchádzajúcej vzájomnej dohode a rozdelení úloh v rámci organizovanej skupiny za účelom páchania drogovej trestnej činnosti od presne nezistenej doby mesiaca február 2004 až do 13. júla 2005, plánovane a koordinovane na teritóriu mesta Žilina po tom, čo obv. S. E. organizoval bez povolenia zo zahraničia, najmä Holandska dovoz tam zakúpených omamných a psychotropných látok - kokaínu a konope siate (Cannabis), prostredníctvom obvinených F. E., R. U. a H. F. tak, že obv. F. E. plnil úlohu kontaktu so sprostredkovateľom obchodu v zahraničí, ako aj kontrolu dodávky tovaru kuriérovi, kde pozíciu kuriéra striedavo plnili obvinení R. U. a H. F., pričom boli všetci priebežne koordinovaní obv. S. E., následne tento tovar mali neoprávnene v držbe, najmä na teritóriu mesta Žiliny a následne omamnú látku a psychotropnú látku - kokaín a konope siate (Cannabis) distribuovali ďalším, nezisteným osobám a konzumentom drog na území mesta Žiliny, tiež na území celej Slovenskej republiky, ako aj cez územie Slovenskej republiky previezli do zahraničia, za účelom dosiahnutia zisku, pričom omamná látka kokaín v množstve 299 g s obsahom voľnej bázy cca 61%,

teda vysoko kvalitná droga, čo predstavuje potom, pri ešte vysoko kvalitnej droge s požadovanými účinkami na konzumenta, teda koncentracii 30% a dávkach hmotnosti 250 mg, počet dávok 2 392, pričom pri predaji 1 g kokaínu za 2 500 Sk až 3 000 Sk, keď je možné uvedené množstvo rozdeliť až na štyri dávky (teda pri hmotnosti jednej dávky 250 mg), to predstavuje finančný zisk najmenej 5 980 000 Sk a zaistený inositol hmotnosti 197 g a kofeín hmotnosti 812 g bolo možné použiť na riedenie - zníženie koncentrácie kokaínu, pričom omamná látka kokaín, ktorá patrí do II. skupiny omamných látok podľa zákona č. 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zákona č. 260/1999 Z. z., bola spolu s riedidlom inositolom, dňa 14. júla 2005 zaistená v záhradnej chate v katastri obce Svederník, okr. Žilina, kde boli obvinení S. E. a R. U. zadržaní dňa 13. júla 2005 a sáčok s rastlinným materiálom konope siate (Cannabis) v množstve 0,438 g, čo predstavuje jednu dávku v hodnote najmenej 30 Sk, ktoré je uvedené v I. skupine omamných látok a jeho účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je uvedená v I. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zák. č. 13/2004 Z. z., bol zaistený na Q. ulici číslo XXXX/XX v A., v OMV značky Škoda Octavia, ev. č. A., ktoré je vo vlastníctve obv. F. E., čím mohli svojím konaním získať finančný zisk najmenej 5 980 030 Sk.

Proti oslobodzujúcemu výroku tohto rozsudku, v neprospech obžalovaného podal včas odvolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor), ktorý bol v zmysle opatrenia námestníka generálneho prokurátora Slovenskej republiky z 3. júna 2009, sp. zn. IV Gv 11/09-1, vydaného podľa § 51 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov vecne a miestne príslušný prokurátor na vykonávanie všetkých úkonov trestného konania.

V písomnom odôvodnení odvolania prokurátor uviedol, že aj keď súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v súlade s § 2 ods. 5 Tr. por., skutkový stav nezistil správne, pretože vykonané dôkazy vyhodnotil nesprávne, jednostranne v prospech obžalovaného v rozpore s ustanovením § 2 ods. 6 Tr. por., v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Poukázal na dôkazy uvedené v obžalobe, v záverečnej reči prokurátora z 03. mája 2012 a na dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní. Z nich upriamil pozornosť najmä na zápisnicu o vykonaní domovej prehliadky s fotodokumentáciou a videozáznamom v rekreačnej chate vo Svederníku, okres Žilina, v ktorej boli 13. júla 2005 obžalovaný S. E. spolu s už právoplatne odsúdeným R. U. zadržaní pri riedení zaistenej omamnej látky kokaínu a zariadeniami na riedenie koncentrácie drogy a riedidlom - inositolom. Upriamil pozornosť na výsledky znaleckého skúmania RNDr. Mgr. V. vo vzťahu k množstvu, ako aj percentuálnej kvalite zaistenej drogy a prepočtu dávok na cenu, ale aj na znalecké posudky z odboru biológie, chémie ako aj ďalších posudkov, výsluchy Mgr. N. A., PhD., Ing. Y. T. a ďalších znalcov, ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní.

Podľa názoru prokurátora súd nesprávne a neúplne hodnotil skutočnosti vyplývajúce z výsluchu znalkyne Mgr. N. A., PhD., ako i ňou uvádzané hypotézy. Znalkyňa na hlavnom pojednávaní 03. mája 2012 okrem iného uviedla, že v teoretickej rovine je možný sekundárny prenos biologického materiálu napríklad za situácie podania si rúk dvoch osôb, z ktorých následne jedna prenesie biologický materiál druhej osoby na predmet, avšak zároveň prenesie nielen biologický materiál prvej osoby, ale aj osoby, ktorá sa ho priamo dotkla. Výsledkom kontaktu so sekundárnym prenosom je zmiešaný biologický materiál, ktorý však na antikorovom sítku a plastovej slamke zistený nebol, teda možnosť sekundárneho prenosu na antikorové sítko a plastovú slamku je vylúčená.

Minimálne na antikorovom sítku a plastovej slamke červenej farby, pri ktorých bola analyzovaná výlučne DNA obžalovaného S. E. s ohľadom na výsluch znalkyne na hlavnom pojednávaní, je možné vylúčiť okrem priameho dotyku obžalovaného s uvedenými predmetmi, iný prenos jeho biologického materiálu, z ktorého bola analyzovaná jeho DNA na tieto predmety.

Poukázal na výpoveď R. U., z ktorej je zrejmé, že na chatu v kritický deň priniesol v igelitovej taške okrem iného tuby - valce, lyžicu a tiež sítko a na výpoveď obžalovaného S. E., ktorý uviedol, že okrem igelitovej tašky v chate nič nechytal. Preto je možné vylúčiť, že s týmito predmetmi prišiel obžalovaný S.

E. do kontaktu pri predchádzajúcej návšteve chaty.

Antikorové sitko, na ktorom bola analyzovaná výlučne len DNA obžalovaného S. E., sa nachádzalo v porcelánovom tanieri bielej farby položenom na stole, pričom v obidvoch predmetoch sa nachádzal kokaín, čo indikuje bezprostredné použitie sitka v čase skutku. R. U. potvrdil, že zadováženú látku drvil v prítomnosti S. E. a z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že obe osoby vedeli, že drvená látka je kokaín. Samotný S. E. viackrát pri výsluchoch uviedol, že nikdy žiadne drogy nekonzumoval ani nekonzumuje. Podľa znalkyne nález kokaínu na vnútornej strane slamky indikuje použitie slamky na šnupanie. Na uvedenej chate bol nájdený aj inositol, ktorý slúži na riedenie koncentrácie drogy.

Upriamil pozornosť aj na ďalšie predmety, ktoré boli nájdené na chate, šúľok a kartu modrej farby, na ktorých boli zistené zmiešané stopy S. E. a R. U.. Na rukoväti noža bol prítomný biologický materiál S. E. a neznámej osoby. Podľa znalkyne v zmiešaných stopách z uvedených predmetov boli zistené úplné DNA profily osôb. Parciálne DNA profily sú typické práve pre sekundárne a ďalšie typy prenosov, to znamená, že uvedené skutočnosti nasvedčujú, že prišlo ku kontaktu (prenosu) priamo.

Pri prehliadke bytu obžalovaného S. E. boli zaistené stery z kufriku a z tašky, pričom bola zistená pozitívna odozva na látky kokaín a tetrahydrokanabinol. Zo znaleckých posudkov z KEÚ PZ Banská Bystrica z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická a súdna chémia a toxikológia vyplýva, že z odobratých stero, zaistených z oboch rúk u obžalovaného S. E., bola zistená pozitívna odozva na látku kokaín.

Napokon poukázal aj na znalecký posudok a výpoveď znalca Ing. Y. T., že metódou iónovej mobility spektrometrie bola na predmetoch nachádzajúcich sa v jeho byte zistená aj látka kokaín. Podľa znalca za orientačné je potrebné získať výsledky považovať z dôvodu, že nie je možné stanoviť percentuálny obsah látky zo stôp, ktoré boli predložené na skúmanie, avšak identifikácia látky použitou metódou bola jednoznačne zistená.

Na podklade týchto skutočností prokurátor vyslovil názor, že obžalovaný S. E. spáchal skutok tak, ako v skutkovej vete ustálil krajský súd vo svojom rozsudku z 22. novembra 2010, sp. zn. 7 T 2/2007 teda, že

po tom, čo R. U. prevzal dňa 13. júla 2005 od nezistenej osoby v Kotešovej igelitovú tašku s kokaínom, obžalovaný S. E. spoločne s R. U. tento kokaín v množstve 299 g s koncentráciou účinnej látky vo výške 63,5 % hmotnostných s riedidlom inositolom v množstve 197 g prechovávali dňa 13. júla 2005 v záhradnej chatke vo Svederníku, okres Žilina, za účelom jeho rozdrvenia a zriedenia, pričom z uvedeného množstva kokaínu je možné pripraviť 9 493 dávok v hodnote najmenej 157 583,80 eur (4 747 369,50 Sk) a kokaín patrí do II. skupiny omamných látok podľa zákona č. 13/2004 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/1998 Zb. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Týmto svojim konaním obžalovaný S. E. naplnil všetky znaky trestného činu nedovolennej výroby psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 187 ods. 1 písm. d/, ods. 5 písm. b/ Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, keď spoločným konaním s inou osobou neoprávnene omamnú látku prechovával po akúkoľvek dobu a čin spáchal vo veľkom rozsahu.

Z týchto dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Verejné zasadnutie najvyšší súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného S. E., ktorý bol o jeho termíne riadne a včas upovedomený a bez uvedenia dôvodu v súlade so svojím právom sa tohto nezúčastnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 564 ods. 4 Tr. por. (účinného od 01. januára 2006) pri

plnení svojej prieskumnej povinnosti postupoval podľa zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. por.), pretože prokurátor podal obžalobu 27. decembra 2005.

Preto na podklade podaného odvolania prokurátora preskúmal v rozsahu § 254 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým môže odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti najvyšší súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní zákonom predpísaným spôsobom všetky dostupné a potrebné dôkazy na náležité zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 5 Tr. por.

Krajský súd vykonané dôkazy vyhodnotil riadiac sa pritom ustanovením § 2 ods. 6 Tr. por. jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a dospel tak ku správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. V odôvodnení napadnutého rozsudku potom krajský súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporujú.

Keďže písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá ustanoveniu § 125 Tr. por. a odvolacie námietky prokurátora, resp. iné zistené okolnosti nemajú zásadný vplyv na rozhodnutie o otázke viny, odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na tam uvedené dôvody, ktoré si osvojuje.

Nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku považuje najvyšší súd za potrebné k odvolacím námietkam prokurátora uviesť nasledovné.

Trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. d/, ods. 5 písm. b/ Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 spácha ten, kto neoprávnene omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekursor prechováva po akúkoľvek dobu a taký čin spácha vo veľkom rozsahu.

Podľa § 187 ods. 1 Tr. zák. sa za prechovávanie považuje akýkoľvek spôsob držania omamnej alebo psychotropnej látky. Páchatel nemusí takúto látku mať priamo u seba, ale postačuje, že ju má vo svojej moci (napríklad uloženú vo svojom byte, chate, alebo schovanú na niektorom jemu známom mieste, uloženú u známej osoby a podobne). Na dĺžke doby prechovávania nezáleží, avšak dĺžka času prechovávania má význam pre stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť.

Ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých osôb, zodpovedá každá z nich, akoby trestný čin spáchala sama (spolupáchatelia) (§ 9 ods. 2 Tr. zák.).

K základným právam obvineného patrí právo obhajovať sa spôsobom, ktorý uzná za vhodný (teda môže vypovedať aj nepravdu, popierať určité skutočnosti, snažiť sa zviať vyšetrovacie orgány na falošnú stopu) a preto zo spôsobu jeho obhajoby záver o vine obžalovaného vyvodíť nemožno, pretože taký postup súdu by znamenal potlačenie jeho práva na obhajobu (§ 33 ods. 1 Tr. por. účinného v čase spáchania skutku a aj § 34 ods. 1 v súčasnosti platného a účinného Trestného poriadku).

Podľa § 256 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 27. februára 2008 po vylúčení na samostatné konanie, bol obžalovaný S. E. uznaný za vinného z trestného činu nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 9 ods. 2, § 187 ods. 1 písm. d/, ods. 5 písm. b/ Tr. zák., spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. na oproti podanej obžalobe pozmenenom skutkovom základe tak, že

po tom, čo R. U. prevzal dňa 13. júla 2005 od nezistenej osoby v Kotešovej igelitovú tašku s kokaínom, obžalovaný S. E. spoločne s R. U. tento kokaín v množstve 299 g a s riedidlom inositolom v množstve 197 g prechovávali dňa 13. júla 2005 v záhradnej chatke vo Svederníku, okres Žilina, za účelom jeho rozdrvenia a zriedenia, pričom z uvedeného množstva kokaínu je možné pripraviť 2 392 dávok v hodnote najmenej 5 980 000 Sk a kokaín patrí do II. skupiny omamných látok podľa zákona č. 13/2004 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/1998 Zb. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Na podklade odvolaní obžalovaného a prokurátora (ktorý okrem iného namietol aj výrok o vine a správnosť zisteného skutkového stavu, keď vykonaným dokazovaním mal za to, že obžalovaný skutok spáchal na skutkovom základe uvedenom v obžalobe) proti tomuto rozsudku, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo 17. marca 2009, sp. zn. 4 To 4/2008 rozhodol tak, že podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vec vrátil krajskému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prvostupňový súd následne vec znovu prejednal a rozsudkom z 22. novembra 2010, sp. zn. 7 T 2/2007 a obžalovaného S. E. znovu uznal za vinného z rovnakého trestného činu na tom skutkovom základe, že

po tom, čo R. U. prevzal dňa 13. júla 2005 od nezistenej osoby v Kotešovej igelitovú tašku s kokaínom, obžalovaný S. E. spoločne s R. U. tento kokaín v množstve 299 g s koncentráciou účinnej látky vo výške 63,5 % hmotnostných s riedidlom inositolom v množstve 197 g prechovávali dňa 13. júla 2005 v záhradnej chatke vo Svederníku, okres Žilina, za účelom jeho rozdrvenia a zriedenia, pričom z uvedeného množstva kokaínu je možné pripraviť 9 493 dávok v hodnote najmenej 157 583,80 eur (4 747 369,50 Sk) a kokaín patrí do II. skupiny omamných látok podľa zákona č. 13/2004 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/1998 Zb. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Z dôvodu podaných odvolaní obžalovaného S. E. a prokurátora (ktorý znovu okrem iného namietal aj výrok o vine a správnosť zisteného skutkového stavu, keď na podklade vykonaného dokazovania opätovne vyslovil názor, že obžalovaný skutok spáchal na skutkovom základe uvedenom v podanej obžalobe) najvyšší súd svojím ostatným uznesením z 30. novembra 2011, sp. zn. 4 To 2/2011, opätovne z rovnakých dôvodov zrušil napadnutý rozsudok a krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd vec znovu prejednal a rozhodol odvolaním prokurátora napadnutým oslobodzujúcim rozsudkom.

Ako je už skôr uvedené, prokurátor podával odvolania voči predchádzajúcim rozsudkom v predmetnej veci aj z dôvodu nesprávneho zistenia skutkového stavu veci s tým, že podľa jeho názoru sa skutok stal spôsobom uvedeným v podanej obžalobe, čo v poslednom odvolaní napokon modifikoval tak, že skutok, ako bol ustálený v poslednom odsudzujúcom rozsudku krajského súdu už považuje za správny.

Z obsahu podaného odvolania je zrejmé, že tak ako v predchádzajúcich odvolaniach, aj teraz mal prokurátor vinu obžalovaného S. E. za preukázanú jeho vlastnou výpoveďou, výpoveďou právoplatne odsúdeného R. U. (ďalej už len R. U.), ako aj podľa jeho názoru ucelenou reťazou nepriamych dôkazov, ktoré vo svojom súhrne vyvracajú obhajobu obžalovaného a tvoria spoľahlivý základ pre záver, že obžalovaný trestný čin spáchal na skutkovom základe uvedenom v predchádzajúcom odsudzujúcom rozsudku prvostupňového súdu.

K odvolacím námietkam prokurátora najvyšší súd považuje za potrebné uviesť nasledovné.

Vo vzťahu k dokazovanej skutočnosti sa dôkazy delia na priame a nepriame. Priame dôkazy priamo potvrdzujú alebo vyvracajú dokazovanú skutočnosť. Nepriame dôkazy potvrdzujú alebo vyvracajú

skutočnosť pomocou inej skutočnosti, ktorá s dokazovanou súvisí len nepriamo. Dokazovanie nepriamymi dôkazmi je zložitejšie a náročnejšie ako dokazovanie priamymi dôkazmi. Výplývajú z neho niektoré významné závery, z ktorých jedným je ten, že jeden nepriamy dôkaz nestačí na preukázanie dokazovanej skutočnosti a dôkaznú silu má len v spojení s inými dôkazmi. Nepriame dôkazy musia tvoriť sústavu - harmonicky celok. Každý nepriamy dôkaz musí byť nepochybne preukázaný. Sústava nepriamych dôkazov musí byť uzavretá, to znamená, že dôkazy musia vo svojom súhrne viesť k jedinému záveru a musia vylučovať iný záver.

V posudzovanej veci, v ktorej bol obžalovaný vylúčený na samostatné konanie existujú dve proti sebe stojace skupiny dôkazov. Jednu skupinu tvoria dôkazy priame, ktorými sú výpovede obžalovaného S. E. a R. U. (pôvodne spoluobžalovaní F. E., R. U. a H. F. vo svojich výpovediach neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v podanej obžalobe alebo v napadnutom rozsudku usvedčovali) a druhú skupinu dôkazy nepriame vo forme písomne vyhotovených znaleckých posudkov, výpovedí znalcov na hlavnom pojednávaní a rôzne listinné dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Rozsudkom z 22. novembra 2010, sp. zn. 7 T 2/2007, krajský súd uznal obžalovaného S. E. za vinného z uvedeného trestného činu na skutkovom základe, z ktorého okrem iného vyplýva, že na konkrétnom mieste a v konkrétnom čase spoločne s R. U. prechovával kokaín určitej hmotnosti a koncentrácie spolu s riedidlom, z ktorej bolo možné pripraviť vypočítané množstvo drogy vyčíslenej hodnoty a táto droga patrí do II. skupiny omamných látok podľa zákona číslo 13/2004 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa zákon číslo 139/1998 Zb. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Podstatnou skutočnosťou, ktorú bolo nevyhnutné vykonaným dokazovaním pre vyslovenie viny obžalovaného S. E. spoľahlivo objasniť teda bolo, či skutočne aj obžalovaný spoločne s odsúdeným R. U. uvedenú drogu prechovával alebo či ju vo svojej záhradnej chate neprechovával výlučne len samotný R. U. a či do nej obžalovaný neprišiel z celkom iných dôvodov a bol tak len v nesprávny čas na nesprávnom mieste.

Podľa názoru najvyššieho súdu ani doplneným dokazovaním so zreteľom na výklad pojmu „prechovával“ ako i to, že reťaz nepriamych dôkazov netvorí harmonický celok skutočnosť, že obžalovaný predmetnú drogu prechovával spoľahlivo preukázaná nebola.

Obžalovaný a odsúdený R. U. od začiatku trestného stíhania spáchanie skutku obžalovaným popreli. V jeho priebehu dôvod návštevy obžalovaného v predmetnej chate, ktorá v jeho vlastníctve nebola a ktorú navštevoval aj v minulosti, (naposledy v nej bol týždeň alebo dva pred spáchaným skutkom) vysvetlili zhodne (R. U. obžalovanému telefonicky oznámil, že na chate bude mať dámsku spoločnosť) a tento dôvod bol spoľahlivo potvrdený aj prepisom ich telefonického rozhovoru. R. U. vypovedal, že drogu prevzal on a podrobne vysvetlil kedy, od koho, kde a prečo predmetnú drogu prevzal. Okrem drogy si obsah igelitovej tašky presne nepamätal, vedel však, že v nej boli len tuby, sítka a jedna lyžica. Taktiež uviedol, ktoré predmety pri drvení drogy používal ako i to, že sa pritom v celej miestnosti prášilo. Obžalovaný S. E. vypovedal, že o droge zaistenej na mieste činu žiadnu vedomosť nemal a keď mu R. U. oznámil, že šuflíky na stole sú kokaín, chcel chatu opustiť, ale bol zadržaný políciou.

Na rozdiel od ostatných osôb, na ktoré prokurátor spolu s obžalovaným podal spoločnú obžalobu a sú už právoplatne odsúdené, v motorovom vozidle obžalovaného prítomnosť žiadneho druhu omamnej a psychotropnej látky, jedu a prekursora zistená nebola.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky v predmetnej chate ako ani z vyhotovenej fotodokumentácie a videozáznamu nevyplýva, že zadržanú drogu priniesol, mal v držbe alebo prechovával obžalovaný S. E..

Zo zápisnice o zadržení a obmedzení osobnej slobody obžalovaného zo 14. júla 2005 vyplýva, že jeho

osobná sloboda bola obmedzená 13. júla 2005 o 11:45 hod. priamo v chate odsúdeného R. U. a žiadne drogy pri jeho osobnej prehliadke u neho nájdené neboli a ani z nej nevyplyva, že bol zadržaný pri manipulácii s nájdenou drogou.

O vzatí obžalovaného do väzby rozhodol sudca Okresného súdu Banská Bystrica 15. júla 2005 v čase medzi 12.30 hod. - 13.05 hod.

Zápisnicou o vykonaní domovej prehliadky v byte obžalovaného z 13. júla 2005 je preukázané, že stery z cestovnej tašky a kufrika boli odobraté o 18.40 hod. a z opatrenia Prezídia Policajného zboru úradu boja proti organizovanej kriminalite odboru - STRED Banská Bystrica, že stery z rúk obžalovaného boli odobraté 13. júla 2005.

Znalkyňa RNDr. Mgr. U. V. sa v písomne vyhotovenom znaleckom posudku a vo výpovediach na hlavnom pojednávaní zaoberala skutočnosťami týkajúcimi sa druhu zadržanej drogy, koncentrácie jej účinnej látky a s nimi súvisiacimi skutočnosťami, a nie otázkou prechovávaní predmetnej drogy, pretože predmetom jej znaleckého posudku nebola a pre právny charakter posúdenia tejto otázky ani byť nemohla.

V písomnom vyhotovení znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Banskej Bystrici Mgr. N. A., PhD., ktorá znalecký posudok z odboru kriminalistická biológia a genetická analýza 10. októbra 2005 vypracovala, uviedla len to, na ktorých predmetoch z chaty odsúdeného R. U. boli nájdené DNA stopy obžalovaného S. E. či už samostatné alebo zmiešané s DNA stopami odsúdeného R. U. (s výnimkou rukoväte noža, na ktorej boli nájdené okrem obžalovaného aj DNA stopy neznámej osoby). Na hlavnom pojednávaní 13. septembra 2010 navyše konštatovala, že analýza DNA stôp ich vek určiť neumožňuje a je úspešná aj z biologických stôp, ktoré sa na predmetoch nachádzajú aj niekoľko rokov. Zároveň pripustila možnosť sekundárneho prenosu týchto stôp s tým, že v takých prípadoch sa už predpokladá vyšší výskyt takzvaných zmiešaných biologických stôp, ktorými sú stopy od dvoch a viacerých osôb a v tomto smere už nič viac konkrétne neuviedla. Až na hlavnom pojednávaní 03. mája 2012 s časovým odstupom šiestich rokov a siedmich mesiacov od písomného vyhotovenia znaleckého posudku, ale najmä napriek jej predchádzajúcej výpovedi na hlavnom pojednávaní na otázky predsedu senátu o možnosti prenosu a sekundárneho prenosu DNA stôp a ich možnom zmiešaní a z toho vyplývajúcich a nadväzujúcich ďalších konkrétnych skutočností významných pre posúdenie tejto otázky znalkyňa navyše vypovedala, že v zmiešaných stopách na šuľku, karte modrej farby a rukoväti noža boli zistené úplné profily osôb obžalovaného a odsúdeného R. U., ktoré nasvedčujú priamemu kontaktu týchto osôb s predmetmi.

Znaleckými posudkami Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Banskej Bystrici z odboru kriminalistická a súdna chémia, kriminalistická toxikológia, ktoré vyhotovil pplk. Y. T. bolo preukázané, že analýzou sterov z rúk obžalovaného S. E. odobratých 13. júla 2005 bola zistená pozitívna odozva prístroja na látku kokaín a rovnako tak aj zo sterov z tašky a kufrika z bytu obžalovaného odobratých v rovnaký deň 18.40 hod. Tiež bola objasnená otázka, na ktorých predmetoch zaistených z chaty odsúdeného R. U. bola zistená pozitívna odozva prístroja na látku kokaín, akú mal tento hmotnosť a koncentráciu, na ktorých predmetoch bola zistená prítomnosť látky inositol a akú mala táto hmotnosť a na ktorých predmetoch boli nájdené a zaistené DNA stopy.

Z týchto znaleckých posudkov a z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní je však nepochybné, že znaleckým dokazovaním bola preukázaná len druhová zhoda skúmanej látky, ale pre veľmi malé množstvo skúmanej látky nie aj totožnosť jej zloženia.

Na podklade týchto dôkazov prvostupňový súd dospel k správnejmu záveru, že vykonanými dôkazmi nebolo spoľahlivo preukázané, že obžalovaný mal predmetnú drogu vo svojej moci alebo ju do chaty priviezol alebo ju tam mal uloženú, schovanú a podobne, pretože túto skutočnosť žiaden dôkaz nepotvrdil. Tvrdenie, že ju do chaty priviezol odsúdený R. U. zo zistených dôvodov, ktorý pod zámienkou dámskej spoločnosti obžalovaného do chaty zavolať až neskôr, nebola žiadnym dôkazom

vyvrátená ako ani tvrdenie obžalovaného, že v chate bol len minimálny čas a chcel ju opustiť ihneď po tom, ako sa dozvedel, že posudzovaná látka je kokaín. Aj keď pri posudzovaní uvedeného trestného činu nezáleží na tom, ako dlho má páchatel návykovú látku vo svojej moci, odhliadnuc od toho, že spoľahlivo preukázané bolo len to, že ju vo svojej moci mal odsúdený R. U., nemožno za týchto okolností bez ďalšieho vysloviť záver, že predmetnú drogu prechovával aj obžalovaný a imputovať mu tak úmysel či už priamy alebo nepriamy spáchať predmetný trestný čin. Opačný postup by viedol k vysloveniu záveru, že návykovú a psychotropnú látku prechováva a má vo svojej moci ktorákoľvek fyzická osoba, nachádzajúca sa čo aj minimálny čas v miestnosti, v ktorej bola takáto látka nájdená, napriek tomu, že o jej existencii v čase príchodu žiadnu vedomosť nemala a miestnosť chcela opustiť v momente, keď sa o jej existencii dozvedela.

Ani nepriame dôkazy, na ktoré prokurátor poukázal, v posudzovanom prípade netvorí takú uzavretú sústavu, ktorá by vo svojom súhrne viedla len k jedinému záveru o vine obžalovaného a vylučovala by iný záver.

Skôr uvedené znalecké posudky obžalovaného zo spáchania trestného činu spoľahlivo neusvedčujú, pretože nevylučujú možnosť iného priebehu skutkového deja a iného záveru o identite (iného druhu) kokaínu nájdeného na rukách obžalovaného a na predmetoch v jeho byte a spôsobe, ktorým sa mohol dostať na jeho ruky a skôr uvedené predmety. Aj keď išlo o druhovo zhodnú látku vykonaným dokazovaním nebolo spoľahlivo vylúčené, že so zreteľom na jej chemické zloženie, mohlo ísť o celkom iný kokaín. Aj v prípade, ak by však išlo o tú istú návykovú a psychotropnú látku, táto sa na ruky obžalovaného a na predmety v jeho byte mohla dostať aj náhodným spôsobom a jeho nevedomým dotykom s rôznymi tam sa nachádzajúcimi predmetmi pri návšteve chaty. Z výpovede odsúdeného R. U. je zrejmé, že keď látku drvil, tak v miestnosti sa prášilo a preto nemožno vylúčiť, že mohla byť na rôznych predmetoch a na ruky obžalovaného sa mohla napríklad dostať aj pri ich podaní rúk. Že kokaín zaistený na predmetoch v byte obžalovaného nebol totožný s tým, ktorý bol v chate nájdený však možno so zreteľom na znenie skutkovej vety prechádzajúcich prvostupňových rozsudkov spoľahlivo vylúčiť aj preto, že obžalovaný bol zadržaný 13. júla 2005 o 11:45 hodine priamo v chate odsúdeného R. U. a domov sa už nedostal, pretože jeho osobná sloboda bola obmedzená a následne bol vzatý do väzby.

Spoľahlivý záver o vine obžalovaného nemožno vyvodiť ani z nálezu jeho DNA stôp na rôznych predmetoch v chate R. U.. Obžalovaný chatu navštevoval aj v minulosti, naposledy v nej bol týždeň alebo dva pred tým, ako mal trestný čin spáchať. Majúc na zreteli výpoveď Mgr. N. A., PhD. z hlavného pojednávania 13. septembra 2010, že analýza DNA stôp ich vek určiť neumožňuje a je úspešná aj z biologických stôp, ktoré sa na predmetoch nachádzajú aj niekoľko rokov možno bez pochybností vysloviť, že jeho DNA stopy sa na plastovej slamke červenej farby, karte modrej farby, ktoré boli nájdené v poličke nad stolom a rukoväti noža nájdeného na stole mohli nachádzať aj dávno pred spáchaním skutku. Pre skutočnosť, že kokaín na nich nájdený analýzou špecifikovaný nebol, nemožno dospieť k jednoznačnému záveru, že boli použité na šnupanie alebo manipuláciu s kokaínom zaisteným v predmetnej chate. Z dôvodu skôr uvedeného, na dôvodnosti tohto záveru nič nemení ani zistenie, že na rukoväti noža a plastovej karte bol nájdený úplný profil DNA stôp obžalovaného, ktorý vyvoláva predpoklad a nasvedčuje v prospech priameho kontaktu.

Ani nález úplného DNA profilu obžalovaného v zmiešanej DNA stope na šúľku a nález jeho DNA stopy na rukoväti kovového sitka v porcelánovom tanieri bielej farby nemôžu spoľahlivo svedčiť o vine obžalovaného S. E.. Z výpovede Mgr. N. A., ktorá okrem toho, že len na ostatnom hlavnom pojednávaní začala vypovedať o úplnom profile obžalovaného v zmiešaných DNA stopách na niektorých predmetoch je tiež zrejmé, že tento úplný profil DNA stôp obžalovaného iba nasvedčuje alebo len vytvára predpoklad, že ku kontaktu došlo priamo.

Podľa ustálenej súdnej praxe v prípade, že ak aj po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov a po ich vyhodnotení postupom podľa § 2 ods. 6 Tr. por. bude prichádzať do úvahy viac skutkových verzii je súd povinný vziať do úvahy tú, ktorá je pre obžalovaného najpriaznivejšia.

Možno preto vysloviť, že dôvodnosť podozrenia, že obžalovaný spáchal predmetný trestný čin ako ani spôsob jeho obhajoby nemôže vytvárať podklad pre spoľahlivý záver, že obžalovaný spáchal trestný čin, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba.

Riadiac sa týmito úvahami najvyšší súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním napriek rôznym indíciám vina obžalovaného S. E. spoľahlivo, teda bez akýchkoľvek pochybností preukázaná nebola, napadnutý rozsudok je zákonný a správny a preto odvolanie generálneho prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.